

“Et lille hul til bimmelim og et lidt større hul til bummelum...”

af Joachim Bak

Den første fredag i juli måned trillede mit dengang udmærkede køretøj op foran Netto på Blegdamsvej. Her mødte jeg Danmarks håbefulde ungdom i færd med at fylde den ene indkøbsvogn efter den anden med vin, mørbrad, kalkun, ost, brød, toiletpapir og meget mere. Til trods for det noget omskiftelige vejr var både de og jeg på vej til en næsten uforglemmelig weekend på kirkens primitive spejderhytte Egelund.

Nu er det måske ikke alle læsere, der kender Egelund, selvom det nok er et af de smukkeste billigende og mest tidløst indrettede spejderhytter i landet. For at finde Egelund skal man køre nordpå og dreje op ad en én km lang grusvej, som bestemt ikke viste sig at være velegnet til lave sportsvogne og biler med alu-følge. For enden af vejen skal man tage trappen op. Så er man der!

Egelund har bestemt sin egen charme. Drikkevandet skal hentes op i junder fra brønden nedenfor trappen, og hældes igennem et lille vandrensningsanlæg fem gange, før det er drikkeklart. Toiletterne er delt op med et lille hul til bimmelim og et lidt større hul til bummelum, som skal tilføres en kop vand og lidt savsmuld, når man er ”færdig”. (Absolut fine forhold!) Overkøjerne er placeret så højt oppe under loftet, så de bedst kan betegnes som himmelsenge. Badefaciliteterne i den lokale sø er fortrinlige, selvom vi desværre måtte erfare, at der var lukket for det varme vand. Og strøm: Det er en by i Rusland. Alt sammen primitivt, - og dog med til at sprede hygge og miljø!

Men hvad var alt dette uden 18 af os, der ynder at kalde os unge og måske endda

komme i Ungdomsforum. Det var os, der stegte dejlige sneglelignende stykker kød på grillen. Det var os, der spiste mørbraden og drak rødvinen. Det var os, der faldt i søvn til Johannes Møllehaves mærkværdige erindringer og vågnede til lyden fra batteridrevne tandbørster og barbermaskiner. Det var os, der agerede bloddonorer for de mange tørstige myg, og prøvede at lære undulaten Pjuske at sige ”mis mis mis” (om end uden held). Og så måtte nogle af os desværre også erfare, hvordan andre uden antydningen af samvittighedskvaler kunne snyde sig til en aldeles ufortjent sejr i ”Brainstorm”. Og det er endda det, man kalder venner....

Alt dette var med til at skabe rammen om et rigtigt godt fællesskab, hvor der også var plads til at bede sammen, synge sammen og tale om den tro og det håb, der på en særlig måde binder os sammen. Weekenden blev også en perfekt anledning til at nye og ”gamle” folk i vores kirke kunne lære hinanden at kende. Jeg tror, vi alle sammen fik nye venner, og følte os som en del af et fællesskab, der forhåbentlig aldrig bliver en lukket kreds. Det blev en rigtig god opvarmning til menighedslejren i september. Og det var forhåbentlig ikke sidste gang, vi skulle til Egelund.